טבלא דבתר בשאים בשאים דכיון בלל ר דאין דאין אח ס חתבטי מתב קדעים

למבטי ממב קדעים שסוח ממב דחיסי היט נ לסיות

מביח הקומן הס"ל : ה"ל דכ הלפ"ז לפ"ז כמבטל בעיקר בעיקר במילה

נחערב נשרפח השחוע ואינה אבל בנבילה מינו (

מיה

דכיון

כומחה

גם אר דאלינ דלרב דלרב שורפין יש מה לי' מי דשחום השחום

") הג" בקומן ומכסלו כק מש חילוק במנחות מטסר - נראם דאין ראים לדברינו דסא סתום' כתבו בזבחים (דף ע"ט) גבי ללוחיה של מי תטאת שנתערב בכן מים - דלרבנן דאמרי שפסולין להזות בסן היינו משום מעלה בעלמא - וא"כ ה"ג גבי אפר תעאת איכא למימר דהוי מעלה בעלמא - והן מר' אלישור דאמר מקדשין בסם אין להביא ראים דמהני ביעול בכה"ג דאפשר לומר דהא דאמר מקדשין בהן היינו כנו גבי בכה"ג דאפשר לומר דהא דאמר מקדשין בהן היינו כנו גבי מים שנתערבו דבשינן שאה ב' האמת ועיין לקמן מש"כ בזה]:

לבוה ג"ל להסביר מה שהקשו החום' בהולין (דף י"ח) בהל דאמרינן הנסקלין בנשרפין ידונו בסקילה אש"ג דרובה נשרפין נינהו · ואמאי לא אאלינן בתר רובא וחירלו בשם הר"ח דכיון דממ"ל הוא נהרג לענין באיזה מיתה הוא נהרג לא אאלינן בתר רובא עכ"ל · זוה חמום מ"ע לא אאלינן בתר רובא בזם · ולפי מש"כ א"ש כיון דאין אנו יכולין לדון האדם בשריפה אא"כ הוא נידון בב"ד של כ"ג דאז מיתתו בשריפה יוהוא מיחה הראוי לו עפ"י חוקי התורה א"כ א"א לומר דהנסקל בעל ברוב הנצרפין ויהא נידון גם הוא בשריפה יכיון דסוף סוף לא נושם הנצרפין ויהא נידון גם הוא בשריפה יכיון דסוף סוף לא נושם כו מעשה גמר דין דשריפה והוא מחוסר גמר דין לענין שריפה ולא יוכל לשורפו דביטול ברוב לא מהני לענין שיקנה המישוע בעצמותו המעשים שנעשו ברוב המבעל "):

בים מה שמקשין העולם משריפת בת כהן דכיון דכיון דכתבו התבים לדונה לא אולינן דכתבו התום" דלענין באיזה מיחה לדונה לא אולינן בתר רובא . א"כ בת כהן דכתבה תורה אם זינתה דינה בשריפה . היכי משכחת להו דילתא לאו אביה הוא ודינה בסקילה . דהא לענין לדון באיזה מיחה לא אולינן בתר רובא גם לענין ולפי מה שכתבתי אתי שפיר דבאמת אולינן בתר רובא גם לענין ביתבעל הנסקל ברוב הנשרפין לדונו באיזה מיחה רק לענין שיתבעל הנסקל ברוב הנשרפין ביה לא אולינן בתר רובא משום שאין המתבעל משיג חשיבות מעשה המבעל :

ומיושב בזה ג"ה קושיות הגאון בעל ח"ד בס' ק"א בהא
דאיתא בפסחים (דף פ"ח) חמשה שנחשרבו
עורות פסחיהן ונמצא יבלת באחד מהן אמרינן שכולן אינן
נאכלות · והקשה אמאי לא אזלינן בתר רובא דמדאורייתא חד
בתרי בעל · וא"ד יכולים לאכול כל החמשה פסחים :

אמנם לפענ"ד א"ש דלא מהני ביטול אלא לבעל מהדבר האסור כח האיסור בבו . הבל לא שישיג המתבעל השיבות המבעל ולהכי לא מהני ביטול להשיג עליו שם קרבן כבר כיון דהבעל יבלת פסול הוא לפסח כל התערובות אסורים באכילה דהא לא נעשה בו כל הכשר קרבן להתירו באכילה באכילה דהא לא נעשה בו כל הכשר קרבן להתירו באכילה כשאר קדשים זהא בבעל יבלת לא מהני שחישה ואריקה להתירו באכילה ובעל יבלת שהקדיש יש בו הדושת דמים נאסור בהנאם:

ריע להביח ראים לזם מהא דאמריון במנחות (דף כ"ג)
גבי פלונתא דרב חסדא ור"ח אי בחר מבטל אזליון
אי בחר בטל אזליון לטנין מין במינו לר' יהודא ומקשם שם
מהא דחנן שתי מנחות שנחטרבו אם יכול לקמון מזם בפ"ע
ומזה בפ"ע כשירות והא כיון דקמין ליה הוי ליה אידן שיריים
ומזה בפ"ע כשירות והא כיון דקמין ליה הוי ליה אידן שיריים
ומבטלי שיריים לטיבלא דאידן והוי' ליה מנחה שחסרה קודם
קמילה - בשלמא למ"ד בחר בטל אזליון א"ש משום דכטל הוי
במבטל דלכי קמין מאידן הו"ל שיריים כי הני אלא למ"ד
בחר מבטל אזליון שיריים מי הוי טיבלא עכ"ל הממ' - והקשם
בחר מבטל אזליון שיריים מי הוי טיבלא עכ"ל הממ' - והקשם
רש"י ז"ל דלמ"ד נמי בחר בטל אזליון נמי חקשם דלבטל

יכון בלבו אם אזכור בלילם אין אגי מכיין ללאת בספירה זו עכ"ל - ולפי מש"כ דאין הגאי נחפס בכוונת מעים א"ב לא מהגי כלל קד תגאי - וכיון שאתר אם לא אזכור בלילם סריני מכוון ללאה הוא יוצא בה ממילא אף אם יזכור בלילם סריני מכוון ללאה הוא יוצא בה ממילא אף אם יזכור בלילם לספור דאין הגאי בכוונת מצום - ועיין בע"ז שם [ואע"ג דמליט גבי אתרוג דאמריגן סילך אתרוג זם ע"מ שהחירהו לי נעל ומחזירו ילא לא הלא אמריחא הוא דכוון דהקפידה התורה באחרוג שיהא מגאי מילחא אחריתא הוא דכיון דהקפידה התורה באחרוג שיהא שלו והאחרוג הזם ניתן לו ע"מ להחזיר והוא לא קיים המגאי בלא החזירו המצוח מתבעלת מאיליו - אבל אם החנאי הוא הדוכחי מנות בכמה דוכחי דמייתי על תגאי כדאמרינו

בקדושין (דף ל"ד) לגבי בהמתה קפ"ו) של החוף יחיר (סימן בממלחת מירושלים למגדל שדר המו של יוליא אם להח הוקש הדמייהי שתי בהמוח ומחנה . והחנו שמו שלא יוליא אם להח דמייהי שתי בהמוח ומחנה . והחנו שמו שלא יוליא אם להח וכך בפחים (דף פ"ח) חמשה ועבר וכיון להוציא כולה יולי שבינה שלחד מהן דבשי למומור בייון שבינה שלח במחים וממלא שייך המאי במונה מלוה וכמו בשחים וימלת שייך המאי במונה מלוה וכמו בשחים וימלת של שייך המאי במונה מלוה וכמו בשחים וימלח להי בשלמו שום ב"ל ממלח מלוי שבינה כחיי במתח להו יה" במלח שום ב"ל במונה ולא יום במונה לח היים במתו בחוא מקיים החמאי במתח באוים החמאי ובלה מתחים ואי של בעל מום כוא מקדים ולם פכח - ובהקדישו שפיר מתפם חנאי וכן בקידושין שם אבל בקיום ובהקדישו שפיר מתפם חנאי וכן בקידושין שם אבל בקיום מלוה לא מהכי מתאי מתחים החנאי ובקדישו שפיר מתפם חנאי וכן בקידושין שם אבל בקיום מלוה לא מהכי מתאי שמתכה בכווכתו ודו"ן :

סימן ד

שאלה על דבר שנתערכו חומין שלא נפוו לשם ציצית בחומין שנמוו לשם מצות ציצית אם מותר להמילם בכנד ד' כנפות או לא :

תשובה לכתורה ים לדון בזה דין ביטול . דמה"ת חד בחרי בעל וכשרים כל החוטים למצוח ציצית . מיהו במק"א נסחפקנו טובא בזה אם יש לדון בזה דין ביטול . והערנו מקום ספה דאפשר לומר דלא מהני ביטול אלא בדבר באנו דנין עליו שיש בו איסור או פסול בזה אמרה החורה שאם נחשרב ברוב נסחלק פסולו משליו ונששה כדבר שנחבשל כו ואין בו עוד פסול · אבל בדבר שפסולו מפני שמחוסר מעשה כמו מלה שלא נאפה לשמה בזה אפילו נחערב במצוח האפויות לשמן נמי לא מהכי דמשום שנתבטל לא ישיג מטלח המבטל -ודי לנו שמועיל ביטול להסיר חסרון המתבעל ולא להשיג מעלת המבטל - ולהכי כל המצות התערובות אינן ראויין לנאת בהן י"ח מלה משום כך תערובות . [ומהא דתגן במס' פרה (פ"ט מ"ז) אפר כשר שנחשרב באפר מקלם הולכין אחר הרוב וטמא ואין מקדשין כסן - דמשמע דלא מהגי ביטול הרוב לענין קידוש -וע"כ הטעם דאף שנחערב האפר מקלה ברוב מ"מ לא בעל לענין קידום . שהרי מ"מ לא נעשה בו כל מצוח פרה ואינו

שבלח שלח יהדעה ובמק"ח ישבנו מד"ז קושיות החום' בסנהדרין (דף ע"נ) ג"ה חד בהת דתתריון החם דתיתריך למעופי אם רומה את חברו מחלו שבת שלח יהדעה י והקשו דבלח"ה אין סברת שיחלל שבת להרוג את הבירו כדי שלח יחלו העירו את השבת דת חוף בקלף כתבודה דתיכה היקיני גברת כיון דמחויב מיחם כדפריך במ" דיני מחונות (דף ל"ם) י וכתבנו ליישב דלק"ת דכת דתיתהו של המחור מהסור מהקשום היקיני גברת הייש בניתר ביו בצ"ד למיחה הרתוי לו דכיון שחק החורה לדעו בשיחה זו זהו חיקוני הבל מיחם תי שניהן להצ לו בשיח שבים שהורגין היום ובל מיחה שיכולין להורנו בדי שלח יששה העבידה שרוצה לששות חון זה מתק רק מקלקל ותלחכה שתצ"ל שחבלית כוות בה שלא מחבלית כוות המשבהו אשר השב למשות חלין זה חיקוני גברת רק מניעת ששיח עבידה ושיר מילמריך קרת משום ברוצה להל היום במור היום להצלו בכם ומידו להצלו בכם ומל היום במורג המשבה במיחין לותו משום בצירה ומתיקון להול את השבת במורג במשבו ומתיקון להצלו בכם ומור להצלו חילול שבת ומות רוצה לחלל היום במורג במשבו ומתיקון לחות ליכל חילול שבת ומות רוצה לחול את השבת במורה במורה ב